

efter udviklingen i pristallet, og der kan i de første år afskrives indtil 6 pct. og – når summen af de anvendte afskrivningsprocenter overskrider 60 – indtil 2 pct. årligt. For særlige installationer foretages der ligeledes en årlig regulering af saldoværdien efter udviklingen i reguleringspristallet, og der kan i de første år afskrives med indtil 8 pct. og – når de samlede afskrivningsprocenter overskrider 80 – med indtil 4 pct. årligt.

3. Konsekvenser ved en ændring af apotekernes afskrivningsregler

Indførelsen af de almindelige skattemæssige afskrivningsregler til erstatning for de særlige afskrivningsregler for apoteker vil for *inventarstanden* vedkommende indebære en forhøjelse af afskrivningssatserne og dermed i en overgangsperiode medføre en forøgelse af de årlige udgifter til afskrivning. Dette vil dog udjævnes over en periode. Såfremt der tillige foretages en pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget, vil de samlede udgifter forøges. Det bemærkes, at man ved indehaverskifte som hovedregel forhandler inventaret til den bogførte værdi.

For *varelagerets* vedkommende vil en tilladelse til nedskrivning af varelagrenes ultimo-værdi i første omgang medføre en forøgelse af apotekernes årlige driftsudgifter. Såfremt en nedskrivning accepteres, må det imidlertid påregnes, at man ved indehaverskifte skal opføre fortjenesten ved salg af varelageret på apoteksopgørelsen, således at udgifterne udlignes.

For *indretningsudgifternes* vedkommende vil en overgang til de skattemæssige regler medføre, at afskrivningsreglerne vil være forskellige afhængigt af, om apoteket er indrettet i ejede eller lejede lokaler. Baggrunden for, at man i dag opererer med en indretningskonto, er netop, at man har ønsket at ligestille apotekere, der ejer henholdsvis lejer apotekslokalene.

De særlige afskrivningsregler for apoteker har deres baggrund i, at der – for at sikre ens priser i hele landet – er central fastsættelse af apotekernes udsalgspriser, baseret på driftsresultater opgjort efter ensartet metode. Der er taget hensyn til den generelt høje kvalitet af apotekernes inventar og udstyr og til almindeligt gældende vilkår for afdrag på lån til forskellige formål. Specielt for varelage-

rets vedkommende, hvor der ikke på apoteksregnskaber er mulighed for afskrivning, bemærkes, at det vil være yderst sjældent, at varelageret forringes som følge af forældelse eller kassation.

I forbindelse med de forhandlinger, som efter lovforslagets § 45 skal føres med henblik på aftaleindgåelse om apoteksavancen, vil det blive drøftet, hvorledes og hvornår inventarafskrivningssatserne kan ændres.

Spørgsmål 17:

Hvordan finansieres inventaranskaffelser og overtagelse af apoteker?

Der ønskes en redegørelse for tilskudsordninger, garantiordninger m.v.

Svar:

Apotekerfonden har tidligere ydet apotekerne lån til overtagelse af inventar og varelager og til finansiering af ejendomskøb, indretningsudgifter og tilvejebringelse af driftskapitalen. Fra 1. april 1969, hvor apotekerfonden kom ind under finanslovens rammebevillingssystem, indskrænkedes fondens udlån til stort set kun at omfatte lån til nyudnævnte apotekeres overtagelse af apoteket. Betingelse for ejendoms-lån i fonden var, at der forinden var optaget størst mulige offentlige lån. Fra 1. april 1973 finansierede fonden udelukkende varelagerovertagelse og visse overtagelsesudgifter såsom advokat-, stempe- og flytteudgifter. Fra 1. april 1974 bortfaldt fondens udlånsvirksomhed helt, og ingen apoteker, der har fået tildelt bevillingen efter denne dato, har derfor lån i apotekerfonden.

Som erstatning for apotekerfondens udlånsvirksomhed etableredes en statsgarantiordning. Apotekerne har herefter optaget lån på det almindelige lånemarked, dog med muligheder for, at apotekerfonden kautionerer for låntagning i forbindelse med overtagelse af et apotek samt ved etablering af nyt apotek, filial eller udsalg. Fonden kræver for at kautionere for lån fornøden sikkerhedsstillelse.

Gennem Danmarks Apotekerforening er (til erstatning for apotekerfondens udlånsvirksomhed) etableret en kreditformidling, hvis formål er at formidle lån til apotekerne i pengeinstitutterne. Kreditformidlingen er opdelt i to afdelinger. Kreditformidling A, som